



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De permutatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

reus. in no. & hoc dicitur in regula de publicandis resignationibus, quam inferius elucidabo post tractatum permutationum.

Etiam per obitum vacare cęsetur, licet resignatarius beneficii resignati possessionem acceperit intra viginti dies, & publicauerit illam resignationem: vt docet per regul. de publicand. resig. de qua inferius scribam: quia hæc regula non habet rationem ad possessionem, sed tantum an is viuat viginti dies post resignationem.

Et quamuis prouiso etiā Papę sit nulla per hanc regulā, si ramen Papa in bulla conferendo illud beneficium dispensauerit cum resignatario, vt istud secundū beneficium possit retinere cū primo, & loco dimissi, vel dimissorum aliud, vel alia, &c. si resignans moriatur ante viginti dies, & sic secundum beneficium resignatū nunc vacat per obitum: tamen proderit eidem ista dispensatio, vt alia duo in vim istius bullę retinere possit, quia rescriptū si duo diuidua contineat, vno extincto aliud supererit. c. sicut tempore. de rescriptis. in 6. vt superius scripsi in prima parte.

Nec obest si dicatur extincto principali extinguitur & accessorium. l. cum principalis. ff. de regulis iuris. respon. dispensationem non esse accessoriam prouisioni, sed æquę principalem, ideo non vitiat sublatā collatione per resignationem, vt superius scripsi in materia dispensat. in 2. parte.

De permutatione.

Collatio alteri quam permutanti facta nullā est.

Permutatio quid sit.

A Mittitur quoq; beneficium causa permutationis resignatum, quod licet de iure decretalium posset alteri conferri, quā permutanti. cap. inter. de præbend. tamen hodie collatio facta alteri, quā compermutanti nullius est momenti. cap. vno. de rerum permuta. lib. 6. & in clem. vna. eodem. Bertran. cons. 323. quicquid. in 1. vol. ex prima editione.

2 Imprimis hoc loco dicendum erit, quid sit permutatio, quæ sic breui describi potest. Permutatio est certæ rei ad alteram facta mutua præstatio. l. 1. ff. de re-

rum permuta. Hostiens. in summa sic definit, permutatio est vnus rei pro altera vicaria præstatio, quæ in idem reuincuntur.

3 Vbi rei appellatione beneficium etiam comprehenditur: vt constat per rationem titul. de rerum permuta. in Decreta. §. in 6. & in clem. siquidem. in text. de beneficiis tractatur: sic scripsi in bonorum appellatione, in cap. 1. de præben. & in l. bonorum. i. ff. de verbor. signific. & clarius hæc descriptio patefiet inferius, in materia etiam continetur ius: vt scripsi in l. rei. in 1. ff. de verbo. signific.

4 Verū vt plenius hanc elucidemus sequentia notanda sunt in permutatione requiri. Primo, quod ab vtraque parte beneficium resignetur: aliās si recusaret alter resignare, non esset permutatio. d. c. vno. de rerum permuta. in 6. & in clem. nisi. vt inferius dicam. Et sic cū ego resigno beneficiū meum, debes dare procuratori ad resignandum tuum, quod non poterit ex post facto reuocari, scilicet facta ex vna parte resignatione. l. 1. ff. eodem. licet aliās reuocari re integra possit: vt dicitur statim.

5 Secundō requiritur collatio beneficiarum ex causa permutationis vacantiū: nec aliās sufficeret conuentio partium, nec quidem approbatio episcopi, nisi de nouo conferret, clem. vna. eod. tit. quia à partibus ius non datur. Hostiens. in cap. ex ore. de his que sunt à maiore parte. Federic. in tractat. de permuta. benefic. qua. st. 27. Bertran. cons. 323. quicquid. in primo vol. ex prima editione.

6 Tertio quod nomina & cognomina amborum in permutationis literis exprimantur, aliās incerta esset permutatio. c. inter. de præb. doct. in d. c. vno. de rerum permuta. lib. 6. ideoque non valeret. cap. 2. vbi doct. de elect. in 6.

7 Tamen interdu nomen solum exprimitur sine cognomine, vt in Cardinalibus, quorum solent nomina tantum exprimi cum titulis cardinalatus, vt Hieronymus tituli sancti Martini in montibus cardinalis egregij, vt in regul. cancella. 30. can.

8 Idem videmus in principibus, vt tantum nomen

nomen soleat exprimi sine cognomine: vt Henricus rex Franciæ, Antonius Dux Vandomiæ: & Gallicè, Loys monsieur, lean monsieur, & sic nomen monsieur, Dominus in fine ponitur ad differentiam aliorum: cum in aliis anteponatur, vt dominus Petrus. *scripsi in gloss. Concord. in verb. magistro. §. i. de colla. nam ex his est certitudo sufficiens: & sic non est opus alia expressione. l. i. ff. de dote præleg. notoria non indigent expressione. c. manifesta. 2. q. 1.*

Collatio causa permutationis quando non tribuitur.

9 Quartò requiritur, quod vterque ius habeat in beneficio: alioqui si quis nil iuris habens beneficio, illud permutaret, non valere permutatio. d. c. vno. ibi, sua beneficia, de rerum permut. ca. cum venerabilis. de except. l. i. ff. de rerum permut. vbi Pædus ait nullam contrahi permutationem, si res aliena detur: quia datum non videtur, quod retineri non potest. l. non quocumque modo. ff. de leg. i. vt est in reg. 38. Collecta. in ca. i. de rerum permut.

10 Et solet poni hæc clausula in prouisione summi Pontificis. Attentè provideas quod neutri permutantium ius acquiratur, nisi quilibet ius habuerit in beneficio per ipsum resignato: ideo poterit resignans protestari se ad suum rediturum beneficium, nisi res ita se habeat. ca. si beneficia, d. pr. eb. in 6.

11 Et si facta fuerit resignatio debet vterque de nouo habere collationem: secus si tantum fuerit dimissio. d. ca. si beneficia. vbi doct. & capit. cum vniuersorum de rerum permut. Panor. & alii in cap. cum venerabilis. de except.

Sine collatione noua quis aliam vult permutare beneficium.

12 De consuetudine non petitur noua collatio: quando quis redit ad suum beneficium: vt not. Ioan. And. in cap. vno. eo. titul. in 6. & scripsi in tract. de pacia. possess. in 22. extens. nu. 145. Et stylas Franciæ fuit allegatus, & secundum eum iudicatum anno 1525. die 2. Maii: ideoque poterit agere etiam possessorio is, qui redit ad suum beneficium, etiam antequam redierit: vt semper vidi seruari: quia non censetur diuertisse, qui statim rediit. l. 3. ff. de diuor. nec possessione in amissione ciuilem. l. clam possidere. §. fin. ff. de acquirere. possess.

13 Vnde si permutauero beneficium sancti Victoris cum Titio, & demum velim redire, quia compermutatum non habeo pacificum: si Titius interim moriatur, & per mortem quis petat in eius locum subrogari: is subrogabitur saluo iure meo, adeo quod si datum mihi beneficium non remaneat, sed à me euincatur, non obstante alterius morte, & collatione, ad meum redire potero beneficium: vt sæpius vidi in curia decidi.

Redire ad beneficium meum possim licet aliter collatum sit.

14 Sed dubitari vidi, Cum quis vult mihi resignare beneficium, quod tamè alii vult ordinarius conferre pro suo arbitrio: an ego possim expedire causa permutationis, licet beneficium non habeam, nominando beneficium eidem, quod non habeo? Respond. cum non interfit, nisi partis, arbitrator permutatione valere: quia parti semper liberum est, aut ad suum redire beneficium, aut ad complementum permutationis agere. l. i. ff. de rerum permut. l. naturalis. §. i. de præscript. verb. ergo non poterit alius agere.

Non habes beneficium an permutare possit.

15 Nec obest in Papa, quia ipse potest admittere etiam in fauorem, quod non potest ordinarius: ideo loco fauoris fiet hæc ficta permutatio, ne ordinarii committant fraudes, & quamuis subtili, tamen iustissimo medio: nam si dedi tibi rem causa permutationis, & postea nolim ego tuam, sed sim contentus eam tibi dare, non irritatur ideo permutatio. d. l. i. de rerum permut. vbi docto. sic nec infringitur beneficii permutatio, si pars non conqueratur: quia si partes sint concordæ, quid ad iudicem? l. i. §. inde. ff. de noui oper. nuncia.

Cautela re beneficium habeam.

16 Sed ad propositum redeundo, an noua collatio desideretur in eo, qui vult redire ad suum beneficium causa permutationis resignatum: tutius esse arbitrator ad vitandam intrusionem, quæ maximè timenda est, vt saltem auctoritatem quis superioris exigat, quæ loco collationis erit, nisi de consuetudine vt dixi.

Redire non potest ad suum beneficium quis deliquit.

17 Non poterit tamen is redire, qui in permutatione faciendâ non requisitum patronum, aut aliter deliquit, quia non est vltus concessione iuris. text. & ibi glo. in clem. vna

eo. *Collecta. in cap. cum olim. eo. nisi de consuetudine non requiratur patroni consensus: ut inferius dicam.* Nec tenetur quis probare ius habuisse permutantem in beneficio, sed illum habitum & reputatum fuisse necum ius curatum illius loci, & fuisse in possessione illius pacificam: nam impugnanti & dicenti illum non habere ius, incumbit onus probandi. *Panor. & alii in ca. illud. de presump. de Rota decis. 109. agenti, in nouis, & in decis. capel. Tolos. qu. 467. scilicet quando possedit longo tempore, & pacificè propter tolerantiam superioris.*

Permutans 18 Secus si de recenti: ut docet Paul. Paris. *possessione cons. 37. attendatur. col. 1. in 4. vol. Boer. in decis. Burdeg. qu. 205. tract. nu. 5. & qui nunc adprehendere debet.* prius est beneficium permutatum, requiritur quod apprehendat possessionem. *l. i. ff. de acqu. possess. quæ est facti. l. denique. ff. ex quibus causis maior. ideo ad alium non transit, si non sit apprehensa per eum, qui illam optat. l. cum heredes. ff. de acqu. possess. scripti in tractat. de mater. possess. in tomo. ord. reg.*

19 Quinto requiritur etiam causa in permutatione, quam episcopus disquirere debet. *ca. questum, ubi doct. de rerum permut.*

Episcopus 20 Sexto quod per episcopum, in cuius beneficii si dicecesi situm est beneficium, conferatur. *omnes basilica. 16. qu. 7. in his enim permutationibus autoritas episcopi, vel superioris requiritur, non inferioris, qui permutationem approbare non potest, & in vim illius conferre. d. ca. questum, de rerum permut. nisi inferior hoc præscripserit. gl. & doct. in cl. 1. de reb. eccl. non alienant. doct. in ca. cum olim, & ca. audius. de rescr. si vero ecclesie permutanda sint exempta, ad Papam pertinet, non ad episcopum approbatio, gl. & doct. in cl. vna. de suppl. negl. prelat. & in cl. vna. de rerum permut.*

21 Septimo requiritur illorum consensus, ad quos presentatio spectat, vel electio, alias non valebit permutatio. *gl. in cl. vna. cod. & Fel. in c. cum Beroldus. col. 5. de re iudi. & Curtius in tract. iuris patronatus. in verb. honorificam. q. 3. & Petrus de Vbal. in tract. permut. benef. qu. 4. princip. numero 42.*

22 Qui si noluit consentire, cogi poterit. *Permutatio vtilis sit ecclesie permutatio: ut docet Fed. in d. tract. qu. 24. vel superior approbare eam poterit. Panor. in c. nullus. de iure patro. dicitur inferius. vers. 16. Pan. in dispu. incipien. Aug. fieri populo. & hodie usus communis obtinuit, quod post requisitionem patroni maximo etiam eo non consentiente permutatio approbatur ab episcopo, & valet: & sic iudicauit totus Senatus Parisiensis, ut recitat Do. Quadrigarius.*

23 Octavo requiritur, quod spiritualia cum spiritualibus permutentur, non cum profanis, & ius in re, cum iure in re, nec enim valeret permutatio de iure in re ad ius in rem, vnde non licet permutare mandatum, vel nominationes cum beneficio. *per cap. si de rerum permut. Feder. in tract. de permut. benef. qu. 13. & abundo March. de Afflictis in dec. Neapol. qu. 17. quia istæ literæ non extenduntur ad alias personas. cap. pen. & gl. de offi. dele. Regia curia.*

24 Nec potest fieri permutatio cum iure spirituali alterius generis: vnde non possunt permutare decimas vel ius patronatus cum beneficio. *doct. in c. si de rerum permut.*

25 Nono si beneficium pacificum esse promissum, moueaturque mihi postea his super eo: tu debes eam prosequi, & àmp propellere molestiam omnem: aliqui si euincatur, reuertatur ad meum beneficium. *cap. si beneficia. de præb. in 6. vel debes erga me condemnari ad beneficium similis valoris, & secundum qualitatem primi mei quod resignavi. alia scripti in §. volumus. in verb. permutationis, de collat. in Concord. & vide Petrum de Vbal. in tract. de permut.*

26 Decimo, redire possum ad beneficium, quod tibi dimisi, si ius habebam ad illud. *d. c. si beneficia, ibi, sua beneficia, de præb. in 6. diuersum est si nullam ius habuissim: & hoc si forte notorium esset, forte per sententiam, aut alias: ut gl. decidit in regul. 38. in reg. Cancel. allegans Ioan. And. na tenere in cap. vno. de rerum permut. in 6. & Feder. in tract. de permut. benef. q. 8.*

27 Tamen opinio secundum gl. contraria est valde æqua: nã cuius causa dimisi non potest referre questionem domini.

nū, per l. si conditionis. C. loca. quamobrem is non poterit impedire, quominus reuertar ad possessionem mei beneficii, quam ei tradidi: vide in reg. can. 38. & per Regid. in tract. permut. in part. ii. q. 3.

28. Undecimō si causa permutationis Titius resignauerit beneficium, vt mihi causa permutationis conferretur, quod mihi fuit collatum: & antequam ego resignem meum, ipse pramoriatur, vt runque habeo: & (vt dicunt) bona fortuna gaudere poterō: quia non est, qui de hoc conqueri possit. doc. in l. vna. ff. de rerum permuta. & iul. ego obtinui, & mihi collatum fuit, & sic canonicē obtineo, ca. i. de reg. iuris, & per me non stat, quin adimpleam permutationem, & sic nil est imputandum mihi. l. in iure. ff. de reg. iuris. facit. rex. non ad hoc expensis in l. si quis Titio. ff. de leg. 2. & nemo potest me cogere ad implendum permutationem: quod secus esset in profanis. doct. in l. i. eod. [Alias super hoc consulti, vbi abunde hoc tradidi.]

29. Si tamen resignatio fuerit facta, & ab altera parte recusata, tunc quia is semper remanet in possessione, in qua moritur: ideo per mortem vacare censetur, per reg. cancel. neque enim intelligitur amissum, quod alteri ablatum non est. l. nec vtilem. ff. ex quib. causis maior. licet Alexand. Antila suo tract. permuta. dicat per renunciationem vacare, sed si non sit admissa à superiore, habetur ac si facta non esset, ca. quod in dubiis, & ca. super hoc. de renun. ergo quilibet suum habebit beneficium.

30. Duodecimō Papa solet: si petatur, derogare regulæ cancellariæ 18. dicenti, quod si resignans non vixerit per viginti dies, beneficium vacet per mortem, & non per resignationem de qua superius scripsi.

31. Decimotertio si conferatur beneficium, quod est sub iure patronatus laicorū, requiritur patroni consensūs, vel Pontificis derogatio: quæ tamen non recipitur in hac patria Gallicæ cōsuetudinaria, vel quod deuolutio facta sit ad Papam: vt in regu. Canc. Inno. 40. habetur: scripsi supra in signatura. in glo. nec non iuri patronatus. Collecta. in c. cum olim, de rerum permuta.

32. Decimoquarto si velim rescindere permutationem inualidam, & ad meum redire beneficium, non possum hoc consequi per literas Regias, sicut in re prota. Et ita reiectus fuit per Areltum Ioan. Rosseau ab impetratione suarum literarū prosequente l'ridoux, anno 1522. die septima Septembris.

33. Sed eorū ordinario agendum est, vt delicer ecclesiastico iudice: vel potest agi in possessorio coram iudice Regio: vt superius in hac parte dictum fuit.

34. Decimoquinto in noua prouisione ex causa permutationis debet fieri mentio de beneficiis, quæ permutantes habent, & de qualitatibus ipsorum, alias non valebit permutatio coram Papa facta. Dicitur de Rot. decis. 593. sic quod si aliquis, in antiquo [sub tit. de reser. decis. 5.] facit. ca. cum in illis, debeat. de preb. in 6. doct. in c. ad aures. de reser. Federic. tamen in tractat. de permutat. benefic. quest. 18. credit permutationem valere non facta mentione aliorum beneficiorum, quàm eorum quæ permutantes habent.

35. Verū melius & tutius est de omnibus fieri mentionem, nisi sit clausula, pro expressis habent. de cura quoque, seu aliis qualitatibus exprimat: & sic tenuit maior pars auditorum Auenonien. vt referat Regid. Bellamera. cons. 32. pro introductione. col. pen. vers. quid dicendum.

36. Decimosexto permutatio potest fieri & vno instanti, & ex interuallo, coram ordinario, & coram Papa, teste Fed. in d. tract. ex interde permut. benefic. qu. ii. ideo potest hodie admitti resignatio à Paris. episcopo, de beneficio in hac diocesi sito: & post aliquot dies aut menses recipietur resignatio beneficii siti Burdegalæ.

37. Vnde si quis resignauerit suum beneficium causa permutationis, quod fuit collatum Seio: verū quia beneficium Seii erat alterius diocesis longè distantis, dictus Seius possedit vtrūq. beneficiū per duos vel tres mēses pacificè: quare tertium primum impetrauit in curia Romana tanquā vacans per adeptionē secundi incapabilis, quod à Titio obtinuerat, per ca. de

Areltum
quando li-
teræ regie
impetrari
possunt.

Noua pro-
tio de benefi-
ciis, quæ permutantes habent, uisio causa
& de qualitatibus ipsorum, alias non vale-
bit permutatio coram Papa facta. Dicitur de
Rot. decis. 593. sic quod si aliquis, in antiquo
[sub tit. de reser. decis. 5.] facit. ca. cum in illis, debeat.

de preb. in 6. doct. in c. ad aures. de reser. Federic. tamen in tractat. de permutat. benefic. quest. 18. credit permutationem valere non facta mentione aliorum beneficiorum, quàm eorum quæ permutantes habent.

Permuta-
tio etiam
ex inter-
uallo fieri
potest.

Impetrari
non potest
beneficium
quod per-
mutans al-
teri cedere
debet per-
mutanti.

multa, de preb. demum pro complemento permutationis Scius resignat illud primū beneficium . quod confertur Titio compermutanti : dicerem valere talem nouissimam collationem. prout docet idem Federic. d. q. 1. & Collecta. in c. fin. eodem.

38 Quippe fieri potest collatio ex permutatione, vel vne, aut diuersis temporibus: & ita not. doct. in c. vno. de rerum permut. in 6. ideo per adeptionem beneficii permutati non vacabat illud primum, quod tenebatur permutans alteri dare : ideoque impetrari à tertio non potuit : quandoquidē non contendeat illud retinere compermutans. videtur in extrauag. Execrabilis.

Per adeptionem se cundi quā do non vacat primū.

39 Et sic limitatur hoc casu illa regula, quod per pacificam adeptionem secundi incompatibilis vacet primum. not. Egid. in tract. permut. in 2. parte. qu. 5. & in q. 3. partis quinte : ideo cum non sit tempus à iure præfixum ad recipiendas permutationes, poterit Episcopus etiam post sex menses conferre: quod si recuset, poterit cogi à superiore. cap. nullus. de iure patro. vel superiori conferre poterit: vt Federic. scribit in eo. tract. q. 29. & Collecta. in d. c. si. in princ. doct. in cle. vna. eo.

Vnū beneficium cū pluribus permutari potest.

40 Decimo septimò permutare licet vnum beneficium cum pluribus & plura seu cū vno, necnō curata cum simplicibus, cum curatis: vt notant Ioan. Andr. & alii per illum, text. in c. cum venerabilis. de excepti. quia non reperitur hoc prohibitum, ergo permissum. l. cum pretor. ff. de iudic. Federic. in tract. de permut. benefic. q. 2.

41 Si tamen is qui recipit curatum, non sit dispensatus ad aliud curatum, perdet primam per adeptionem secundi: nisi diceretur in prouisione Papæ, quod istud vltimum possit retinere cum illo, quod habet: & sic fuerit quo ad hoc secum dispensatum: vt docet Egid. in tract. de permut. q. 11. partis. 3. & Collecta. in d. ca. questum. col. 3. de rerum permut.

Inequalitas facit presumere contra permutationem.

42 Decimo octauò præsumitur fraudulenta permutatio ratione inæqualitatis nō solius, sed cum aliis coniecturis. c. ad questio. vbi doct. de rerum permut. Pan. & alii in ca. i. de cler. non resid. Collecta. in ca. cum olim, de rerum permut.

43 Item quando beneficium erat de proximo vacaturum. c. commissa. de elect. in 6. c. 2. de renunc. ibid. ca. beneficium. de regular. ibid. c. ex transmissa. de renuncia.

44 Adde fraudis præsumptionem induci, si fiat permutatio cum beneficio, vel capellania ficta, vel canonice, qui nullus erat momenti : quia iactare suum quis in dubio non præsumitur. l. cum de indebito. ff. de proba. Paul. Paris. conf. 130. ad demonstrandum. col. 1. & c. 2. in 4. vol.

45 Consanguinitas etiam auget fraudis præsumptionem contra permutationem. Paris. in d. conf. 130. post Bar. in l. post contractum. ff. de donatio. & in l. si forte. de Castren. pecul. l. si donatione. C. de colla. l. data. C. de donatio. Panor. in d. capitul. i. de cler. non resident.

46 Idem cum is, qui renunciat, semper remanet in possessione beneficii resignati. l. sicut §. superuacuum. ff. quib. mod. pig. vel hypo. soluitur. Bar. in d. l. post contractum. in 6. coniectura. ff. de dona. dicam in reg. de publicand. resigna.

47 Concordia quoque seu conuentio inter partes notat simoniam, text. in c. cum priden. de pactis. Panor. in c. cum vniuersorum. 7. not. de rerum permut. Paris. d. conf. 130. col. 2. & non spectat ad Episcopum probare concordiam partium, sed ad Papam tantum, vel eius legatum hanc habentem potestatem. cap. fin. & cap. cum priden. de pactis.

48 Alias coniecturas simulate permutationis poteris elicere ex d. conf. Paris. & ex his que abudē scripsi in gl. vl. in §. volumus de col. in concord. vbi posui 13. coniecturas: & quomodo excusari possint hæc coniecturæ melius quàm alibi : ad hæc quando in collationibus beneficiorum præsumatur dolus & fraus, tradit Ioan. de Selua. in tract. de benef. in 3. parte. q. 18.

49 Decimononò permutatio non impeditur siue consistat in beneficiis conformibus, sine difformibus: vt vocant doct. veluti si permutetur præbenda cum beneficio curato, nec non beneficia manualia licebit permutare, quia possunt esse beneficia perpetua. l. sufficit. ff. de condit. indet. glo.

Contra...
m...
ni...
mut...
et...
canon...
tas...
los...
ii...
Con...
mut...
v...
sum...
tra...
tation...
Con...
par...
l...
app...
pos...
Con...
va...
te...
tation...
Permu...
tio...
in...
lib...
cis...
glo.

glos. in c. si gratiose. de reser. Feder. in tract. de permut. benef. q. 6. & seq.

50 Tamen hæc permutatio non immutabit qualitatem horum beneficiorum, quominus stent super manualia, ut reuocari possint, etiam si permutatio à Papa fuisset approbata: quia non intendit Papa consuetudines & statuta religionum aut cœnobiolorum tollere, quia ea verisimiliter ignorat, cum facti sunt. c. de const. lib. 6.

51 Nisi hoc ex certa scientia faceret & expressè diceret, quod non reuocentur: ut docet Aegid. in tract. de permut. q. 7. part. 3. de quibus manualibus plenè scripti in tract. de pacific. possess. limit. 6. num. 272. & seq. & poterit maximè in hoc regno beneficium commendatum permutari cum alio non commendato, vel commendato: quia commenda est titulus. cap. dudum. 2. de elect. Panor. in cap. cum olim, eodem post Feder. cod. tit. & tract.

Conuenio 52 Vigesimo quando fuerit conuentum partiu quã inter partes de permutatione faciendã do simoniã dicunt doct. esse simoniam: omnis enim inducat. pactio inducit simoniam. d. c. cum pridem. & c. fin. de pactis. vnde partes non debent ita pacisci, intelligite, quod inter partes nõ debet fieri conclusio permutationis, nisi si & quatenus approbabitur à superiore. ca. que scum, & ca. cum vniuersorum, de rerum permut. Dec. cons. 141. ad plura: alioqui si partes nõ possent conuenire, nunquam fieret permutatio.

53 Vnde quamuis partes fecerint instrumentum obligatorium de permutando sua beneficia cum beneplacito sedis Apostolicæ, vel legati habentis ad hoc potestatem, nequaquam simoniam committunt, referuando tamen voluntatem superioris, nec prohibent iura partibus promittere se curaturas vel permutatio fiat ab his, à quibus recipitur, per l. in illa. ff. de verb. oblig. cap. ex literis, de sponsal. secus si nulla superioris habita ratione hæc machinarentur inter partes. cap. cum olim, vbi Collecta. de rer. permut. Boer. in dec. Burdeg. q. 205. tractatus.

54 Vltimo si resignatio facta in curia nõ fuerit publicata intra sex menses vel extra

mensẽ, aut possessio petita: & resignans moriatur in possessione, tunc beneficium censetur per mortem vacare, non per resignationem. text. in reg. cancel. 34. Imoc. 8. quam vt frequentissimam in hoc regno subiiciendam hoc loco dixi, nostrisq; aliquot scholiis interpretandam,

Regula de publicandis resignationibus.

Item idem dominus noster statuit, & ordinauit, quod quæcunque beneficia ecclesiastica, siue in Romana curia, siue extra eam resignata (nisi pe illis factæ resignationes, si in eadem curia intra sex menses, à data supplicationis, & non à die præstiti consensus computandos. Si verò extra dictã curiam factæ sint, intra mensẽ ex tunc vbi dicta beneficia consistunt publicata fuerint: vel possessio illorum ab eis, quos id contingit, petita extiterit.) (Si resignantes ita postmodum in eorundem resignatorum beneficiorum possessione decesserint, non per resignationem, sed per obitum huiusmodi vacare censeantur) collationes quoque, & quæuis alia dispositiones de illis tanquam per resignationem vacantibus factæ, & inde secuta nullius sint roboris vel momenti.

GLOSSA PRIMA.

Hæc regula fuit recepta, & in curia Parliamenti registrata anno 1493. die 27. Augusti, vnde est lex regni effecta, ideoque per mortem Papæ non tollitur: vgl. dicitur in simili de lege canonizata, in c. imprimis, in verb. cap. 2. q. 1. scripti in tract. nomi. q. 5. n. 15. & habet locum in benef. reuocata.

Ecc. 3